

[Christmas Møller.]

viser Tallene gennem de sidste 3—4 Aar — er fortolket saadan, at Samhandelsforholdet til Tyskland skulde være det, det har været? Er Forholdet ikke yderligere det, at man under denne Debat fra det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Side har indrømmet mig, at det ikke var muligt over for Tyskland at opretholde Samhandelsforholdet 2—1, som man hidtil har haft? Saa jeg tror, jeg har Lov til at sige til det ærede Medlem, at saadan helt hen i Vejret er det ikke at stille Forslag om en anden Handelspolitik.

Naar jeg dernæst siger, at Handels-traktaterne skulde opsiges, saa er det ikke, fordi jeg mener, at vi skal ind i en permanent traktatløs Tilstand. Naturligvis skulde vi have andre Traktater i Stedet. Hvis vi har haft en Mestbegunstigelsestraktat eller en „Mestbegunstigelsessituation“ med England indtil Sommeren 1933, har vi i Realiteten faaet en anden i Stedet, og hvad der er sket med Tyskland, er i Virkeligheden et betydningsfuldt Tillæg. Vi ønsker naturligvis stadig en traktatmæssig Tilstand med nye Traktater, og naar vi hævder, at Toldforanstaltninger er bedre end det nuværende System, saa vil ingen kunne bestride, at dette System bevirker, at nye Folk næsten ikke kan komme til. Dernæst maa det erindres, at naar Importen begrænses gennem Told, kan den blive lige- ligt begrænset for alle, og at man under de nuværende Forhold meget lettere kommer ind paa og — det maa indrømmes — ogsaa stærkere kan begrunde Statsindgreb, hvor- under der ofte ikke vil være nogen videre Konkurrence som under Toldforanstalt- ninger. Og endelig maa jeg, naar Traktat- kommissionens Betænkning føres i Marken, sige, at denne Betænkning blev, hvis jeg ikke tager fejl, afgivet i Januar Maaned 1930, det vil sige, før Krisen i al sin Vold- somhed udbrød. Den blev afgivet, før England forlod Guldets, altsaa i en Situation, der er væsensforskellig fra den, vi er i i Dag. Naar derfor den højtrædede Minister talte om Demonstration, maa jeg sige til Ministeren, at jeg kan ikke give ham Med- hold.

Over for Ministerens Bemærkninger om den Valutapolitik, der skal føres, skal jeg sige, at vort Standpunkt hertil kan ikke være tvivlsomt eller ukendt for den høj- trædede Minister. Jeg vil i denne Forbindelse gerne give Tilslutning til den Betragtning, som et Medlem af mit Parti, det ærede Medlem Hr. Prieme, i Dag fremsatte her fra Talerstolen, den nemlig, at det meget,

meget nemt kunde forme sig saaledes, at der under frie Forhold vel kunde komme et Fald, men i Sandhed ogsaa en Stigning, og den Betragtning, som Landbruget synes at anlægge, at det kun kunde gaa i en Retning, naar man forlod dette System og gik over til et andet, det er en Betragtning, som slet ikke holder Stik.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at der var ingen Uenighed i hans Parti mellem Erhvervs- repræsentanterne og de øvrige Medlemmer af Partiet. Det skulde nok vise sig, naar Forslaget kom op til Landstinget, at da stod de to Erhvervsrepræsentanter i Venstre paa samme Linie, som Partiet har staaet. Ja, jeg ved ikke, om de to ærede Medlemmer har en anden Stilling, naar de er Erhvervs- repræsentanter, end naar de optræder som Venstres Landstingsmænd. Men har de ikke det, saa forstaar jeg ikke, hvorfor de skal vente med at tage en Stilling, til For- slaget kommer op i Landstinget, naar de havde Lejlighed til at gøre det paa et meget tidligere Tidspunkt.

Jeg vilde ellers gerne sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) frem- førte. Det kan ikke staa upaataalt, at en Mand staar op her og siger, at der er ingen Vanskeligheder med Afsetning af vor Pro- duktion, vi kan sælge alt, hvad vi vil. Det er jo fuldkommen uden Mening. Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem ikke lader et andet Medlem af sit Parti være Ordfører, naar der skal siges saadanne Urimeligheder. Man kan virkelig ikke staa her og fortælle Befolkningen, at vi kan sælge alt, hvad vi vil.

Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at vor Handelstraktat med England slet ikke var nogen Nødvendighed for at diri- gere Handelen derover, for der forelaa en Aftale mellem Erhvervene, saa er det Ud- tryk for en Naivitet, som jeg ikke har villet tiltro det ærede Medlem. Tror det ærede Medlem virkelig, at Handelen her i Landet foretrækker Indkøb i England til højere Priser end andre Steder, hvis ikke der ved en Statsordning var truffet Foranstalt- ninger, der nødvendiggjorde saadanne Ind- køb? Tror det ærede Medlem, at den enkelte Grosserer her i Landet, der skal købe, af sit Erhverv kan dirigeres til at købe Varer i England, hvis der ikke fandtes en bestemt statslig Ordning af disse Forhold?

Naar det ærede Medlem videre frem- fører, at nu begynder andre Lande at ind-